

Сценарій до свята Різдва Христового

«Добрий вечір тобі...»

Ось і прийшло до нас одне з найголовніших і найулюбленіших свят усього світу – **Різдво Христове!** Духовна радість обіймає кожного, і ми прославляємо одну з найвеличніших подій Священної історії щирим привітанням: „Христос народився – славимо Його!”

Різдво Христове – це дуже красиве свято, яке з нетерпінням чекають і дорослі, і діти. Є повір'я, що на Різдво навіть тварини розмовляють між собою. Різдво відзначається особливо урочисто, бо вважається другим після Великодня (Пасхи). Щороку воно нагадує, що Бог завжди з нами, любить нас. Господь бажає, щоб Його зірка освітлювала кожному шлях до добра і щастя.

Ми живемо у ХХІ столітті. За свою історію людство багато пережило – чимось пишається, над чимось сумує. Але є одна подія, яка потребує глибоких роздумів у тиші, бо пов'язана з великою, незбагненою таємницею – народженням Бога на землі.

Це сталося дві тисячі років тому. Свята Трійця вирішила врятувати людей від гріха та смерті. Ось як про це розповідає Євангеліє: «Споконвіку було Слово, і з Богом було Слово, і Слово було – Бог... І Слово стало тілом, і оселилося між нами...».

Бог став людиною, щоб показати велич людини. Син Божий Ісус Христос пройшов короткий життєвий шлях у 33 роки від печери до печери, але вчення Його залишилося на віки. Він наказував нічого не боятися. Бути радісними, щасливими. Бути в душі дітьми, попри вік.

Незліченні подарунки отримала на Різдво наша цивілізація: і літочислення, і чудові свята, й оновлені закони моралі та принципи справедливої держави, і величну християнську культуру, і розвиток науки, і нове ставлення до жінки як до Мадонни, а до дитини – як до ангела.

Усі скарби людства – від Ісуса Христа, Який народився для нас із вами.

**Сценка «Пастухи першого Різдва»
(за книгою Дзвінки Матіяш «Перше Різдво»)**

Відучий 1. Давид змалечку знав, що буде пастухом. Пастиме овець, так само, як його дідусь. Він дуже любить дивитися на зоряне небо на пасовиську. Хлопчику здається, що досить тільки простягнути руку – і можна назбирати повні жмені зірок. Зоряне небо – це ковдра, якою Бог уночі накриває землю. Давид хоче бути таким, як дідусь. Хочє знати так само багато і гарно розповідати різні історії.

Дідусь. Про що би його розповісти, онучку?

Давид. Ви давно не розповідали про Месію, дідусю.

Дідусь. Про Месію?

Давид. (киває)

Дідусь. Гарні то будуть часи, коли прийде Месія. Дивні. Люди дивуватимуться ділам Месії. Він прийде вчити нас не воювати, а любити. Він дасть нам знання про нас самих.

Сьогодні якась особлива ніч. Вона тихіше, ніж завжди. Чомусь у мене мурашки біжать по шкірі від цієї тиші. І від близькості зірок.

Давид. Якби прийшов Месія, я б запросив Його у гості. Хоча, мабуть, у Нього не буде часу на нас. Я б хотів просто на Нього подивитися.

У світі багато таємниць – цікаво було б їх розгадати. Бодай декілька. Звідки ми приходимо? Що найголовніше у житті? Деяких дорослих зовсім не цікаво слухати, бо вони весь час кажуть, що їсти нічого. Я не хочу так жити.

Так, дідусь, сьогодні так тихо, не так, як завжди.

Дідусь. Правду кажеш. Дивна ніч сьогодні випала.

Ведучий 2. Через декілька хвилин всі пастухи спали: і дідусь з онуком, і Натан, і Меїр. Але раптом всі вони прокинуться від крику дідуся: «Господи!». Навколо світло сліпило очі. Нічого не було видно, крім світла. Усе навколо було – світло. Навпроти стояв ангол з багатьма крилами, очами, його меч сліпив очі. «Не бійтеся, бо я звіщаю вам велику радість для всього народу. Сьогодні народився у місті Давидовому Спаситель усього світу. Ідїть же поклонїться Йому. І ось вам знак: ви знайдете Дитя, що лежатиме в яслах у стайні». З'явилися сотні, тисячі ангелів. Як же гарно вони співали! «Слава во вишніх Богу і на землі мир, людям благоволїння!» Ангели сказали, щоб пастухи йшли до міста Вифлеєм поклонитися Месії, а потім всім про це розповіли.

Ведучий 1. Пастухи вирушили до новонародженого Месії. Давид ішов і співав разом з ангелами їхню пісню. Це була така пісня, ніби ти приростаєш

до неба. Ні, не так. Наче небо починає рости в тобі. Там, де серце. Давид йшов неймовірно щасливий. І небо розросталося у нього всередині.

Зараз Різдво святкують у всьому світі, але кожен народ вкладає в це свято щось своє. З X століття свято Різдва Христового стало невід'ємною частиною нашої української культури. Разом із християнством в Україні набули поширення такі народні традиції, як колядування та щедрювання. Коляда – це гімн Христу, оспівування його народження. У щедрівках славлять природу, закликають весну.

Вечір перед Різдвом називають Святим вечором. Зранку готують страви для святкової вечері. Свята вечеря складається з 12-ти традиційних страв (12 місяців в році, 12 апостолів Христа), які ставлять на стіл, накритий білою скатертю.

Як тільки на небі зажевріє перша зірочка, всі збираються на святкову вечерю. Після вечері звучать **колядки** (різдвяні пісні). У різних регіонах **різдвяні привітання** проводилися по-різному: на Покутті колядували ще напередодні Різдва, на Лівобережжі — першого дня, а на Поділлі — водили ватаги лише другого дня свят. Першими оповісниками народження Христа в різдвяних обрядах у давнину були діти та підлітки, які обходили ватагою багаті й бідні оселі, співаючи колядки та щедрівки. Колядники розповідали про народження Христа, поздоровляли господарів та їхніх дітей, бажали всім щастя й здоров'я на многії літа.

І в кожній хаті світлішало, людям ставало легше на душі. Колядників чекали з нетерпінням і щедро віддячували їм яблуками, горіхами, бубликами. Вважалося, чим більше дітей завітає до хати, тим щедрішим для її господарів буде новий рік.

Відома класична колядка “Нова радість стала”

Нова радість стала, яка не бувала,
Над вертепом зізда ясна світлом засіяла.

Де Христос родився, з Діви воплотився,
Як чоловік пеленами убого оповився.

Пастушки з ягнятком перед тим дитятком
На колінця припадають, Царя-Бога вихваляють.

– Ой ти, Царю, Царю, небесний Владарю,
Даруй літа щасливії цього дому господарю.

Даруй господарю, даруй господині,
Даруй літа щасливії нашій славній Україні.

Народилося Дитятко,
Що царює в світі нині.
То ж спішіть усі з поклоном,
Позабувши гнів і чвари,
Рожденному Христу-Богу
Принести найкращі дари!

Мир тобі, українська родинно!
Хай панує між вами щоднини
Слово щире і правда свята!
Хай думки і серця вам єднає
Всеблага християнська любов!
Годі смутку! Вам радість віщаю –
Наш Месія на землю прийшов!

Хай згода і любов між вами панує,
Хай справами вашими серце керує,
Хай злості і заздрості згине отрута,
Бо рабства духовного скинуті пута!

Я бажаю щастя, долі,
Добра в хаті та на полі
Всім, хто слухає тут нас
В цей різдвяний світлий час.
Господарю й господині,
Щоб сповна було у скрині,
Щоб було, що їсти й пити,
Й мирно до ста літ дожити!

Наш Ісусику маленький,
Що у яслях народився,
Учини, щоби вже скоро
Край наш рідний звеселився!
Учини, щоб краща доля
В нашу хату завітала

І щоб ціла Україна
Бога в щасті прославляла.

Слава на небі
Богу святому,
На землі спокій
Роду людському!
Щоб ваша хата килимами слалась,
А м'ясо і сало
У печі шкварчало!
Щоб були у вас завжди
Паляниці запашні,
Шулики і пиріжки,
І пухнасті пампушки!
Здоров'я доброго Вам
На весь вік,
Щоб жилось
Мирно всім
У новий рік.

Даруй нам, Ісусе,
І щастя, і долю,
Дай сили творити добро!
Здолати недолю,
Відстояти волю,
Відкинувши кривду
і зло!

А нині всі разом Ісуса вітаймо!
І славу навіки Йому заспіваймо!
І мовимо дружно: «Христос народився!»

Всі відповідають: «Славимо Його!»

На Різдво вся родина сідала за святковий обід, який тривав допізна.
Ніхто із присутніх не згадував сумних історій, бо це трапезування мало
“очистити всіх од скверня і об'єднати злагодою та любов'ю”.

Наприкінці нашого свята ми хочемо нагадати, що Різдво Христове – це свято любові. Любов, котру принесло на землю Різдво, зобов'язує нас до внутрішнього відродження, до оновлення усього суцього: людини, сім'ї, нації, держави, всесвіту. Різдво Христове навчає нас прояву любові у милосерді. Жителі Вифлеєму не знали, що таке милосердя, коли казали Святій родині, що ніде немає місця для неї. Як ви знаєте, місце знайшлося тільки у печері, де холодно, темно і не зовсім приємно бути зимньої ночі у чужому місті.

А чи знаємо ми, що таке милосердя? Що воно, виявляється, буває духовне і тілесне. Спробуємо на нашому святі разом навчитися науці і мистецтву милосердя.

Повчальна гра «Види милосердя»

Народження Ісуса Христа – це диво. Любов, що символізує Різдво, робить диво. Український народ, що повстав в любові, єдності та турботі, є проявом цього дива. Кожен з вас, ви – диво! Всьому світові світить дивовижне, яскраве світло українських сердець.

Різдво Христове закликає нас шанувати всі творіння, які витворив Бог, зберігати природу – ріки, поля, ліси, тваринний світ, охороняти їх від винищення й забруднення. Різдво Христове закликає нас припинити всі війни, що зараз йдуть на землі, бо це порушує всі Божі закони.

У світлі Різдва Христового людина повинна очиститися від скверни, відродити душу й серце у покаянні, любові і всепрощенні. Різдво Христове — як нове очищення, воно виводить нас з темряви до світла, зцілює духовно, об'єднуючи в єдину могутню християнську родину.

У цей надзвичайно складний час для нашої держави ми всі повинні пройнятися духом любові й будувати нове життя у світлі Христової любові. І нехай оцей всемогутній, преображаючий дух світлого Народження Христового запанує в наших серцях нині і повсякчас, і на віки вічні! Славимо Його!